

L'Institut d'Estudis Catalans

El passat dia 22 de juny estava prevista la inauguració dels nous locals, els històrics renovats, de l'Institut d'Estudis Catalans, a la Casa de Convalescència de l'antic Hospital de la Santa Creu, avui Biblioteca de Catalunya. El President de la Diputació de Barcelona, Francesc Martí i Jusmet, decidí d'ajornar la inauguració, per tal com el seu antecessor en el càrrec i alhora President de la Generalitat, Josep Tarradellas, no podia presidir l'acte inaugural, per haver estat operat. Abans però que comenci el nou curs 82-83, l'any 76 de la història de l'IEC fundat el 1907 pel President de la Diputació barcelonina Enric Prat de la Riba, l'Institut ja es troba als mateixos locals que ocupà de 1931 a 1940, renovats i ampliat per la Diputació de Barcelona.

La Casa de Convalescència havia estat cedida per l'Ajuntament de Barcelona a l'Institut d'Estudis Catalans, per tal que en fes la seva seu, en un acte oficial poc després de la caiguda de la dictadura de Primo de Rivera.

L'IEC abandonava així el Palau de la Generalitat on, amb massa estretors d'espai, havia estat des de la seva fundació per Prat de la Riba el 18 de juny de 1907. El lliurament oficial dels nous estatges fou fet solemnement el 30 de març de 1931, a la mateixa Casa de Convalescència, amb la intervenció de l'alcalde de Barcelona, comte de Güell, del president de la Diputació, Joan Maluquer i Viladot, i del president de l'Institut d'Estudis Catalans, Josep Puig i Cadafalch. L'Ajuntament cedia l'ús dels edificis a favor de l'Institut i de la Biblioteca "per mentre es compleixin íntegrament totes les condicions contingudes en aquests acords i conservi l'Institut la seva finalitat de dedicar-se a la investigació de la cultura catalana en tots els seus aspectes i segueixi la tasca d'estudi i

ennobliment de la llengua». El 1939-40 la donació restà però sense efecte: tot li fou pres, a l'Institut, sota la nova dictadura.

El 1968, l'Institut, que resistia investigant en la clandestinitat, inicià converses amb el nou president de la Diputació Josep M. de Muller i d'Abadal, que retornà a la dita Biblioteca Central el nom originari de Biblioteca de Catalunya. El retorn, però, dels locals històrics de la Casa de Convalescència tardaria encara uns anys: fou sota la presidència de Joan Antoni Samaranch que el 12 de juliol de 1977, en un acte oficial a la mateixa Casa de Convalescència, foren restituïts a l'Institut, per part de la Diputació que els ocupava, els seus locals. La devolució, amb document signat pel president Samaranch, l'alcalde de Barcelona Socias, i el president de l'Institut Alsina i Bofill, s'esqueia mesos després que fos signat pel Rei Joan Carles, el 26 de novembre de 1976, el Decret de reconeixement oficial de l'IEC.

Posteriorment, l'any 1979, el president Tarradellas aprovà un projecte definitiu de restauració de la Casa de Convalescència, que ha tingut un cost total de 94 milions. Com reconeixen els membres de l'Institut, el president Francesc Martí és qui ha donat l'accelerada final a les obres de renovació, determinat a aplicar el pressupost aprovat sense demores. Alhora, sota el seu mandat la Diputació ha iniciat, des de 1980, la donació anual, com a subvenció a fons perdut, de més de 30 milions (el doble el mateix 1980) a l'IEC, institució independent i que té el seu futur en les subvencions de Corporacions oficials.

És per això que aquest número 3 de la revista Arrel dedica en la segona secció habitual de la revista (Cultura, després d'Informe) un ample

Es indispensable establir les bases d'una política de la comunicació

dossier a l'Institut d'Estudis Catalans, dividit en tres articles, al llarg dels quals hi ha més de trenta fotografies sobre els nous locals i la històrica seu de l'IEC renovada. El primer article, de Patrícia Gabancho, «L'Acadèmia torna a Casa», explica la història recent de la donació dels locals i, després d'acostar-se a la història de l'Institut, traça el seu futur, sobretot quant al gran projecte del Diccionari de l'Institut. El segon article vol ser una explicació divulgadora del «Què és l'Institut d'Estudis Catalans», sota aquest mateix títol, sintetitzant recents publicacions que defineixen l'Institut. La tercera part és la reproducció, en català, del Reial Decret de 26 de novembre de 1976, publicat al BOE el 21 de gener de 1977, de reconeixement oficial de l'Institut d'Estudis Catalans, que va seguir dels Estatus de l'IEC. Finalment, la secció de Cultura d'aquest número

d'Arrel es tanca amb un article d'August Puncernau sobre la col·lecció particular que Frederic Marés ha volgut donar a la Biblioteca de Catalunya després de diverses converses amb el president de la Diputació Francesc Martí. L'extraordinària donació Marés és també una manera de retre homenatge a l'Institut d'Estudis Catalans, que el 1914, en la seva primera sessió pública, donà a conèixer el seu immens i valuós fons bibliogràfic, creant la Biblioteca de Catalunya, a la qual Marés dona la seva millor col·lecció privada perquè, com diu, «el patrimoni d'una persona no pertany a ella mateixa sinó a tot el poble, a tots els ciutadans». La tasca que Frederic Marés ha desenvolupat en favor de Catalunya, li és ara reconeguda amb la Comissió pro-homenatge recentment creada, de la qual cosa es vol fer especial ressò la revista Arrel.

El president de la Diputació de Barcelona, Francesc Martí i Jusmet, donà el passat mes de juny al president i secretari general de l'Institut, Joan Ainaud de Lasarte i Ramon Aramon i

Serra respectivament, la subvenció anual de 30 milions de pessetes per a les activitats de l'IEC. A part d'aquesta donació anyal, la Diputació de Barcelona ha invertit 94 milions en les obres de

renovació de la Casa de Convalescència, seu de l'Institut, que s'han pogut dur a terme gràcies al desbloquejament volgut i accelerat per l'actual president de la Diputació.